

Blažena bila patnja

Iza ovih riječi krije se priča koja se duboko urezala u sjećanje svetog Josemarije. Riječi su postale dio 'Put', a sveti ih se Josemaria često prisjećao.

26.07.2012.

Knjiga svetog Josemarije, *Put*, u točki 208 donosi molitvu koju danas prikazuju mnogi što su otkrili kršćansko značenje patnje:

„Blagoslovljena bila patnja. Ljubljena bila patnja. Posvećena bila patnja. Slavljena bila patnja.“ Ova molitva ima svoju povijest duboko urezanu u

dušu svetog Josemarije koju je vrlo često pričao tijekom svojega života.

Evo nekoliko tekstova u kojima se sveti Josemaria prisjeća te povijesti. Prvi je s druženja u Lisabonu 1972.godine: „Pričate mi o *Putu*. Ne sjećam se točno, ali tamo stoji fraza koja kaže: ‘Blagoslovljena bila patnja. Ljubite je. Posvetite... Slavite je!’ Sjećate li se? Napisao sam to u bolnici, uz krevet umiruće pacijentice kojoj sam upravo udijelio sakrament Posljednje Pomasti. Bio sam strašno zavidan! Ta je žena nekad imala veliki socijalni i ekonomski položaj u životu, a sada je bila tu, na teškom i starom bolničkom krevetu, umirući sama, bez ikakvog društva osim onog kojeg sam joj ja u tom trenutku mogao ponuditi, sve do smrti. A ona je ovo ponavljala, mogla je to zaista namirisati, bila je sretna! ‘Blagoslovljena bila bol!’ – trpjela je jaku moralnu i fizičku bol - ‘Ljubi

patnju, posveti patnju, slavi patnju!‘
Patnja je dokaz da netko zna kako
voljeti, da netko ima srce.“

Drugom je prilikom rekao: „Bila je ta
jadna žena, izgubljena, a nekada je
pripadala jednoj od najjačih
aristokratskih obitelji u Španjolskoj.
Našao sam je već trulu; trulu tjelesno,
i donio lijek za njezinu dušu u bolnici
za neizlječivo bolesne. Živjela je zlim
životom, jadnica. Imala je supruga i
djecu; napustila je sve, ludo jurila za
vlastitim strastima, ali naposljetku je
to jadno stvorenje naučilo voljeti.
Sjetio sam se Marije Magdalene: ona
je znala voljeti.

Jednog sam joj dana udijelio
Posljednju Pomast. Bila je to
1931.godina, jako loše vrijeme u
Španjolskoj. A kada sam vidio radost
njezine duše, koja je kako mislim bila
blizu Boga, čuo sam kako govori:
‘Blagoslovljena bila patnja‘ – naglas
je ponavljala - ‘Ljubi patnju, posvećuj

patnju, slavi patnju!‘ Odmah poslije je umrla, sada je na Nebu i mnogo nam pomaže.”

Preko drugih izvora znamo da je sveti Josemaria ove riječi koristio u brojnim prilikama kako bi utješio umiruće pacijente koje je pohađao tih godina u bolnicama u Madridu. Nemoguće je utvrditi tko je bila prva osoba koja je čula ove utješne riječi.

Put: Kritično-povijesno izdanje koje je pripremio Pedro Rodriguez, Povijesni institut Josemaria Escriva, London i New York, 2009.